

Bijlage

Teksten behorende bij
Verzamelbrief gemeenten 2014 – 2

Referentienummer: 2014-0000098569

Inhoudsopgave

1. Invoeringswet Participatiewet en Wet maatregelen Wet werk en bijstand door de Eerste Kamer aanvaard
2. Implementatieondersteuning Participatiewet en WWB-maatregelen
3. Vaststelling van de kostendelersnorm en gebruik van gegevens
4. Tegenprestatie
5. Wet banenafpraak en quotum arbeidsbeperkten
6. Individuele studietoelage Participatiewet
7. Wetsvoorstel Wet hervorming kindregelingen
8. Eenmalige uitkering Regeling Ereschulden en middelentoets Wwb
9. Wetsvoorstel Wet Koopkrachttegemoetkoming lage inkomens
10. Besluit gemeentelijke schuldhelpverlening behoeft verdere uitwerking
11. Samenwerking met voedselbanken
12. Aanpassingen in Bijstandsuitkeringenstatistiek (BUS) voor gemeenten
13. Aanpassingen in de Statistiek re-integratie door gemeenten
14. Afgerond onderzoek naar de doorwerking van de prikkel in de Wwb binnen gemeenten
15. Loonkostensubsidie
16. Subsidie uit het Europees Sociaal Fonds (ESF) voor arbeidsmarktregio's
17. Controle verantwoording Wsw en Participatiebudget
18. Jaarrapport Wsw-statistiek 2013
19. Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving: Verduidelijking overgangsrecht, toepassing verminderde verwijtbaarheid en goede praktijkvoorbeelden
20. Opschorten uitkering werknemersverzekeringen in relatie tot inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP)
21. De resultaatgerichte winterschilder
22. Halfwezen en bijstandsverstrekking
23. Gelijkschakeling kwaliteitseisen kinderopvang en peuterspeelzaalwerk in 2015
24. Beveiliging Suwinet gemeenten
25. SZW-wethoudersbijeenvakkomsten 2014

1. Invoeringswet Participatiewet en Wet maatregelen Wet werk en bijstand door de Eerste Kamer aanvaard

De Eerste Kamer heeft op 24 juni jl. de wetsvoorstellen Participatiewet en Wet maatregelen Wet werk en bijstand (hierna te noemen 'WWB maatregelen') behandeld en op 1 juli 2014 zijn beide wetten aanvaard. De Participatiewet en de wet WWB maatregelen treden op 1 januari 2015 in werking.

De volgende partijen hebben voor beide wetten gestemd: D66, VVD, SGP, CU, CDA en PvdA.

Het Kamerdossier (nr. 33.161) van de Invoeringswet Participatiewet vindt u [hier](#).

De verslagen van het plenaire debat van 24 juni in de Eerste Kamer vindt u [hier](#).

De wettekst van de Participatiewet vindt u [hier](#).

In de aanloop naar het debat met de Eerste Kamer heb ik verschillende stukken naar de Eerste Kamer gestuurd. Het gaat om:

- de Memorie van antwoord van 6 juni 2014. Deze vindt u [hier](#).
- de Nota naar aanleiding van het verslag van 20 juni 2014. Deze vindt u [hier](#).

Het Kamerdossier (nr. 33.801) van de Wet maatregelen Wet werk en bijstand vindt u [hier](#).

De wettekst van de Wwb maatregelen vindt u [hier](#).

In de aanloop naar het debat met de Eerste Kamer heb ik verschillende stukken naar de Eerste Kamer gestuurd. Het gaat om:

- de Memorie van antwoord d.d. 28 mei 2014. Deze vindt u [hier](#).
- de Nota naar aanleiding van het verslag van 17 juni 2014. Deze vindt u [hier](#).

Met de aanvaarding van de WWB maatregelen zullen 1 januari 2015 onder andere de kostendelersnorm in de bijstand, de tegenprestatie en de harmonisering van de verplichtingen en de maatregelen worden ingevoerd. Eerder is op de website van het gemeenteloket al de samenvatting van het wetsvoorstel geplaatst. Deze vindt u [hier](#).

Hierna volgt informatie over ondersteuning die u kunt vinden bij de implementatie van de Participatiewet en de WWB maatregelen, gevolgd door informatie op enkele specifieke onderdelen van de beide wetten.

2. Implementatieondersteuning Participatiewet en Wet maatregelen Wwb

Nu de Participatiewet en de Wet maatregelen Wwb door de Eerste Kamer zijn aanvaard is het van belang de implementatie verder ter hand te nemen. Er zijn diverse aanspreekpunten waar u hierbij ondersteuning kunt vinden.

- De Programmaraad (VNG, UWV, Divosa en Cedris) ondersteunt gemeenten en arbeidsmarktregio's bij de implementatie van de Participatiewet en de WWB-maatregelen. De Programmaraad stelt het ondersteuningsaanbod vraaggericht op. Als het gaat om ondersteuning aan gemeenten bij de vorming van de Regionale Werkbedrijven stemt de Programmaraad af met de Werkkamer over het ondersteuningsaanbod. Het ondersteuningsaanbod van de Programmaraad is te vinden op de website 'samen voor de klant'; deze vindt u [hier](#).
- De Landelijke Cliëntenraad (LCR) ondersteunt de cliëntenorganisaties bij de implementatie van de Participatiewet en de WWB-maatregelen. Het ondersteuningsaanbod van de LCR vindt u [hier](#).
- Het ministerie van SZW is in overleg met het Landelijk Werkverband Praktijkonderwijs (LWPRO) om voorlichting te verzorgen aan docenten en ouders binnen het voortgezet speciaal onderwijs en het praktijkonderwijs.
- Op de website <http://www.gemeenteloket.minszw.nl> vindt u de meest gestelde vragen over de Participatiewet. Hier zullen binnenkort ook de meeste gestelde vragen over de WWB-maatregelen te vinden zijn. Tevens kunt u daar de indicatieve participatiebudgetten 2015 vinden (middelen voor het zittend bestand Wsw, de huidige doelgroep van de Wwb en voor de nieuwe doelgroep onder de Participatiewet).
- Via de website <http://gemeentenvandetoekomst.nl> kunt u informatie krijgen over de drie decentralisaties, waaronder de Participatiewet.

3. Vaststelling van de kostendelersnorm en gebruik van gegevens

Voor het vaststellen van de kostendelersnorm moeten gemeenten, SVB en UWV (hierna te noemen 'de uitvoerder') gegevens verkrijgen over de betrokkene en het aantal medebewoners die hoofdverblijf hebben in dezelfde woning. De uitvoerder moet onder andere weten of de belanghebbende en medebewoners jonger zijn dan 21 jaar, aangezien zij dan niet onder de kostendelersnorm vallen. Verder stelt de uitvoerder vast of de medebewoners studeren en of er sprake is van een commerciële relatie (met de betrokkene of met de verhuurder). Deze tellen namelijk ook niet mee voor de kostendelersnorm.

De belanghebbende heeft een algemene inlichtingenplicht en moet alle gegevens overleggen voor de beoordeling van het recht op uitkering. Medebewoners zijn verplicht om, op verzoek van de uitvoerder, gegevens te verstrekken die voor de beoordeling van de aanspraak op een uitkering van belanghebbende van belang kunnen zijn. Indien de belanghebbende of de medebewoner gegevens die relevant zijn voor de vaststelling van de kostendelersnorm niet wil of kan overleggen, bijvoorbeeld een huurcontract, heeft de gemeente een onderzoekbevoegdheid naar de juistheid en volledigheid van de aangeleverde gegevens (artikel 53a, zesde lid, Participatiewet luidend per

1 januari 2015). In aanvulling op het uitvragen van deze gegevens kan eventueel het instrument huisbezoek bij de betrokkenen worden ingezet.

Op grond van de Wet SUWI kan de uitvoerder via Suwinet de gegevens verifiëren in de Gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (GBA) en bij de Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO), ook aangaande niet-rechthebbende medebewoners, indien deze gegevens noodzakelijk zijn voor de vaststelling van de (hoogte van de) kostendelersnorm.

Om te waarborgen dat de uitvoerder alleen de noodzakelijke gegevens van medebewoners raadpleegt zal, mede op voorstel van het Kwaliteitsinstituut Nederlandse gemeenten (KING) en de VNG, in Suwinet een pagina worden gemaakt waarop van medebewoners alleen wordt getoond wat het burgerservicenummer is, of zij jonger zijn dan 21 jaar en of zij studerend zijn of niet. Dit is proportioneel en conform de Wet bescherming persoonsgegevens (zie artikel 8). Volgens planning zal de pagina via Suwinet per 1 januari 2015 voor uitvoerders beschikbaar zijn.

Voor het bepalen van de normhoogte legt de gemeente in het dossier van de belanghebbende het aantal medebewoners vast en beargumenteert welke personen daarvan niet meetellen.

Beargumenteerde vastleggen wil zeggen: in de beslissing wordt het aantal medebewoners dat meetelt onderbouwd op basis van de geleverde stukken en de geraadpleegde bronnen (zoals de basisregistratie personen en de basisregistratie onderwijs bij DUO). Verder is het aan de uitvoerder te bepalen welke gegevens worden vastgelegd in het dossier van de belanghebbende. Hierbij is het van belang dat alleen de gegevens worden gebruikt die noodzakelijk zijn voor vaststelling van de hoogte en het recht op de uitkering.

De belanghebbende heeft recht op inzage van zijn persoonlijke gegevens, die gebruikt zijn voor de vaststelling en de hoogte van de uitkering. De uitvoerder mag de gegevens van de medebewoners echter niet aan de belanghebbende overleggen.

Indien er sprake is van mutaties die van invloed zijn op recht en hoogte van de kostendelersnorm, is de belanghebbende verplicht dit te melden. Het Inlichtingenbureau zal een voorziening ontwikkelen waarmee wijzigingen in de situatie, die van invloed zijn op de kostendelersnorm, aan uitvoerders gesignaleerd worden.

4. Tegenprestatie

Ingaande 1 januari 2015 dienen gemeenten in een verordening een tegenprestatie op te nemen. Daartoe moet het college beleid ontwikkelen rond de uitvoering van de tegenprestatie, waarbij in ieder geval inhoud, omvang en duur van de tegenprestatie zijn opgenomen. In de verordening kunnen gemeenten onder meer opnemen dat vrijwilligerswerk van een bepaalde inhoud en omvang als tegenprestatie is te kwalificeren. Ook kunnen gemeenten daarin opnemen dat iemand die mantelzorg verricht geen tegenprestatie opgedragen krijgt. De tegenprestatie mag het re-integratiebeleid niet doorkruisen.

Uit het onderzoek van de Inspectie SZW "Voor wat hoort wat" uit 2013 blijkt, dat in veel gemeenten de mensen al zelf invloed krijgen op de keuze van activiteiten in het kader van de tegenprestatie. Dit spreekt mij aan. Ik wil dan ook een appèl op gemeenten doen om bij de invulling van de tegenprestatie de bijstandsgerechtigden ook zelf invloed te geven. Bijvoorbeeld door ideeën aan te laten aandragen, of het bieden van keuzemogelijkheden aan de bijstandsgerechtigden.

5. Wet banenafpraak en quotum arbeidsbeperkten

Op dinsdag 1 juli heb ik het wetsvoorstel "Wet banenafpraak en quotum arbeidsbeperkten" ingediend bij de Tweede Kamer. Het wetsvoorstel vindt u [hier](#).

Deze wet is gebaseerd op het regeerakkoord en het sociaal akkoord van vorig jaar. Met dit akkoord spraken sociale partners en het kabinet af dat er in de jaren tot 2026 in totaal 125.000 extra banen beschikbaar komen voor mensen met een beperking, namelijk:

- personen die onder de Participatiewet vallen en die geen Wettelijk minimumloon (wml) kunnen verdienen;
- personen met een Wsw-indicatie;
- Wajongers met arbeidsvermogen.

Gemeenten en sociale partners hebben in de Werkkamer afgesproken dat mensen op de Wsw-wachlijst (groep 2) en Wajongers (groep 3) de eerste jaren prioriteit hebben voor de plaatsing op de banen. Mensen uit de doelgroep tellen mee voor de banenafpraak (en het quotum) op het moment dat werkgevers ze in dienst nemen.

In overleg met betrokken partijen is een oplossing gevonden om inleenconstructies (uitzendingen en detacheringen) mee te tellen bij de inlenende werkgever. In de toelichting van de Wet banenafpraak en quotum arbeidsbeperkten (Quotumwet), is al een beschrijving van de voorgestelde oplossing toegevoegd.

Als stok achter de deur is er de quotumheffing. Wanneer werkgevers de beloofde banen niet realiseren kan een quotumheffing in werking treden. De inzet is dat de wet ingaat op 1 januari 2015. Op het SZW gemeenteloket is een uitgebreide factsheet geplaatst. Deze vindt u [hier](#).

6. Individuele studietoelage Participatiewet

Met de invoering van de Participatiewet ontstaat ook een nieuwe regeling voor gemeenten: de individuele studietoelage. Deze regeling is bedoeld om studenten met een beperking een financiële ondersteuning te geven. Zij kunnen veelal geen bijbaan naast hun studie hebben.

Om in aanmerking te komen voor de individuele studietoelage moet een student aan de volgende voorwaarden voldoen:

- minimaal 18 jaar oud zijn;
- recht hebben op studiefinanciering of WTOS;
- geen in aanmerking te nemen vermogen hebben;
- niet in staat zijn om met voltijdse arbeid het minimumloon te verdienen.

Gemeenten dienen in een verordening vast te leggen hoe zij met de studieregeling omgaan. Daarin moet in ieder geval worden aangegeven hoe hoog de studietoelage zal zijn en met welke frequentie de studietoelage wordt uitbetaald (bijvoorbeeld maandelijks of jaarlijks).

Studenten met een medische urenbeperking

Door het vereiste dat een student niet in staat is om met *voltijdse arbeid* het minimumloon te verdienen, is de studietoelage in de huidige vorm niet toegankelijk voor studenten met alleen een medische urenbeperking. Deze studenten zijn wel in staat per uur het minimumloon te verdienen, maar kunnen dit maar een beperkt aantal uren. Tijdens de behandeling in de Eerste Kamer werd de wens geuit dat ook deze studenten gebruik kunnen maken van de studietoelage. Ik heb toegezegd de wet zodanig aan te passen dat ook studenten met een medische urenbeperking aanspraak kunnen maken op de studietoelage. Het streven is deze wijziging voor 1 januari 2015 te hebben doorgevoerd. Gemeenten kunnen zich nu al voorbereiden op deze individuele studietoelage. Vanaf 1 januari 2015 kunnen studenten zich bij gemeenten melden om een aanvraag hiervoor te doen. Zie voor meer informatie het [infoblad](#) met de meest gestelde vragen en antwoorden over de Participatiewet op het gemeenteloket.

7. Wetsvoorstel Wet hervorming kindregelingen

Op 24 juni heeft de Eerste Kamer ingestemd met het wetsvoorstel Wet hervorming kindregelingen. Over dit wetsvoorstel bent u eerder geïnformeerd in de Verzamelbrief van 25 april. Opnieuw vraag ik uw aandacht voor het tijdig informeren van uitkeringsgerechtigden. De aanvulling van 20% van het wettelijk minimumloon voor alleenstaande ouders binnen onder andere de bijstand, de IOAW en de IOAZ komt per 1 januari 2015 te vervallen. Vanaf dat moment komt er een verhoging van het kindgebonden budget voor alleenstaande ouders. Dit bedrag wordt via de Belastingdienst betaalbaar gesteld.

In de vorige verzamelbrief heb ik u tevens geïnformeerd over het overgangsrecht van een jaar voor enkele duizenden alleenstaande ouders in de bijstand, die door het andere partnerbegrip per 1 januari 2015 geen aanspraak meer kunnen maken op de alleenstaande-ouderkop en ook te maken krijgen met de kostendelersnorm. Tijdens het plenaire debat over het wetsvoorstel met de leden van de Eerste Kamer is besloten de doelgroep van het overgangsrecht te verbreden met de groep ouders in de bijstand die formeel gehuwd zijn, maar om diverse redenen duurzaam gescheiden leven van hun echtgenoot/echtgenote en bij de bijstandsverlening worden aangemerkt

als alleenstaande ouders. Ook deze groep maakt per 1 januari 2015 geen aanspraak meer op de alleenstaande ouderkop in het kindgebonden budget. In de SZW-begroting worden hiervoor incidenteel extra middelen ter beschikking gesteld. Voor beide hierboven genoemde doelgroepen vervalt de 20%-aanvulling in de bijstand per 1 januari 2016 in plaats van 1 januari 2015. Dit geeft mensen langer de tijd zich op de inkomstenterugval voor te bereiden.

De totale groep waarvoor het extra overgangsrecht geldt maakt in 2015 nog aanspraak op de aanvulling, uitbetaald door gemeenten conform de oude systematiek. Via bestandskoppelingen kunnen betrokkenen worden geïdentificeerd. Hiervoor zijn inmiddels twee koppelingen gepland, waarvan de eerste in september en de tweede in december plaatsvindt, zodat gemeenten de doelgroep tijdig kunnen traceren en informeren. Achtergrondinformatie over deze bestandskoppelingen, waarbij het Inlichtingbureau wordt ingeschakeld, volgt binnenkort op het gemeenteloket.

Alleenstaande ouders die na 1 januari 2015 instromen in de Wwb en bijstandsgerechtigden die na deze datum alleenstaande ouder worden en die door het andere partnerbegrip geen recht hebben op de alleenstaande ouderkop behoren niet tot de doelgroep van het overgangsrecht.

Specifiek voor de doelgroep met een partner die elders woont geldt, dat de reden en de duur van de afwezigheid van de partner sterk kunnen verschillen. De beoordeling of zij al dan niet als alleenstaande worden gezien verschilt per situatie. Ook de financiële situatie van deze gezinnen kan divers zijn. Omdat het om een relatief kleine en pluriforme groep gaat zijn dit situaties die vragen om een beoordeling op basis van lokaal maatwerk. In individuele gevallen kunnen de gemeenten aanvullende inkomensondersteuning bieden via de bijzondere bijstand. In het overgangsjaar 2015 wordt samen met gemeenten en andere partners de verstrekking van bijzondere bijstand aan mensen die nieuw instromen gemonitord. Daarbij gaat het om ouders in de bijstand die alleen wonen maar formeel een partner hebben, waardoor ze geen aanspraak maken op de alleenstaande ouderkop in het kindgebonden budget. Op basis van de bevindingen van deze monitoring zal worden bezien of na 2015 aanvullende middelen aan bijzondere bijstand nodig zijn.

8. Eenmalige uitkering Regeling Ereschulden en middeltoets Wwb

In de Verzamelbrief van 19 december 2013 heb ik u meegedeeld dat het ministerie van Defensie eind 2012 is gestart met het uitkeren van een bijzondere uitkering op grond van de Regeling Ereschulden en dat ik besloten heb deze uitkering uit te zonderen van de middeltoets in de Wwb. De Regeling Ereschulden voorziet in een eenmalige bijzondere uitkering aan veteranen bij wie ten gevolge van de inzet tijdens oorlogsomstandigheden of een crisisbeheersingsoperatie invaliditeit met diensverband is vastgesteld. De bijzondere uitkering geldt als erkenning van hetgeen de militair is overkomen en tevens als een manier om (deels) compensatie te bieden voor schade en letsel. Ongeveer 2500 personen krijgen recht op de eenmalige uitkering, die minimaal € 6.250 en maximaal € 125.000 kan bedragen.

In overeenstemming met de al eerder van de middeltoets in de Wwb uitgezonderde eenmalige uitkering ingevolge de Uitkeringswet tegemoetkoming twee tot vijfjarige diensttijd veteranen, wordt ook de Regeling Ereschulden met terugwerkende kracht tot 1 juni 2012 uitgezonderd van de middeltoets in de Wwb. De gewijzigde Regeling Wwb, IOAW en IOAZ is op 11 juli gepubliceerd in de Staatscourant (Stcrt 2014, nr. 19732).

De eenmalige bijzondere uitkering wordt in de Regeling Wwb, IOAW, IOAZ met terugwerkende kracht uitgezonderd. Dit houdt verband met het feit dat in de betreffende besluiten daartoe nog geen voorziening was opgenomen. Het is nu aan de gemeenten om uitvoering te geven aan deze gewijzigde Regeling Wwb, IOAW en IOAZ voor bijstandsgerechtigde veteranen. Dit betekent ook dat een eventueel in het verleden afgewezen aanvraag, danwel het beëindigen van het recht op bijstand als gevolg van het ontvangen van deze eenmalige bijzondere uitkering, opnieuw door de gemeente zal moeten worden beoordeeld met inachtneming van deze regeling.

9. Wetsvoorstel koopkrachttegemoetkoming lage inkomens

Op 8 juli jl. heeft de Eerste Kamer het Wetsvoorstel koopkrachttegemoetkoming lage inkomens als hamerstuk afgedaan. Eerder, namelijk op 24 juni jl., heeft de Tweede Kamer het wetsvoorstel aangenomen, inclusief het [amendement](#) van het lid Van Weyenberg. Op grond van dit amendement hebben alle minima met een inkomen tot 110% van het sociaal minimum recht op een koopkrachttegemoetkoming. In het oorspronkelijke wetsvoorstel was het recht op een koopkrachttegemoetkoming voorbehouden aan de doelgroep van personen met een uitkering WWB, IOAW of IOAZ en was de bepaling van het recht op een koopkrachttegemoetkoming van de overige huishoudens met een inkomen tot 110% van het sociaal minimum een gemeentelijke bevoegdheid, waarmee de gemeente de ruimte had om aan te sluiten bij het lokale minimabeleid. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur zullen regels worden gesteld over de wijze waarop gemeenten en de SVB uitvoering geven aan de Wet koopkrachttegemoetkoming lage inkomens. De verwachting is dat de uitbetaling van de koopkrachttegemoetkoming in het vierde kwartaal van 2014 zal plaatsvinden. Via het SZW-gemeenteloket wordt u te zijner tijd nader geïnformeerd.

10. Besluit gemeentelijke schuldhulpverlening heeft verdere uitwerking

De algemene verwachting was dat 1 juli 2014 het Besluit gegevensuitwisseling schuldhulpverlening in werking zou kunnen treden. De uitkomsten van de uitvoeringstoetsen die dit voorjaar zijn ontvangen nopen echter tot vervolgonderzoek naar de gegevensset die nodig is voor de gemeentelijke schuldhulpverlening. De onderzoeksvragen moeten worden beantwoord door VNG, Divosa en NVVK. Zij hebben toegezegd voor 1 september te reageren. Daarna zal in onderling overleg worden beoordeeld hoe de voortgang en de verdere uitwerking van het besluit eruit zal zien. Het besluit zal derhalve niet in 2014 in werking treden.

11. Samenwerking met voedselbanken

In veel gemeenten in Nederland is een voedselbank actief. De vrijwilligers van de voedselbanken zetten zich met hart en ziel in om mensen te helpen die het financieel moeilijk hebben. Voor een gemeente kan de lokale voedselbank een belangrijke partner zijn bij het tegengaan van armoede- en schuldenproblematiek. De cliënten van de voedselbank hebben behoefte aan extra ondersteuning, soms op meerdere levensgebieden tegelijkertijd. Als gemeente kunt u de benodigde integrale ondersteuning bieden, waardoor deze mensen weer financieel zelfredzaam kunnen worden.

Naast ondersteuning aan kwetsbare mensen leveren de voedselbanken ook een bijdrage aan het tegengaan van de voedselverspilling. Voedselbanken Nederland heeft aangegeven dat voedselbanken moeite hebben om voldoende (kwalitatief goed) voedsel te verkrijgen. Het ontbreekt partijen vaak niet aan de wil, maar samenwerking tussen partners in de voedselketen en de voedselbanken komt niet eenvoudig tot stand. Als gemeente kunt u deze samenwerking tussen bedrijfsleven en voedselbanken stimuleren en faciliteren, bijvoorbeeld door het bijeenbrengen van partijen. Ik roep u daarom op om de samenwerking met de lokale voedselbank te zoeken, of waar mogelijk te intensiveren.

12. Aanpassingen in Bijstandsuitkeringenstatistiek (BUS) voor gemeenten

De Bijstandsuitkeringenstatistiek (BUS) geeft inzicht in enkele ontwikkelingen met betrekking tot het aantal bijstandsuitkeringen op grond van de Wwb, het Bbz (Besluit bijstandverlening zelfstandigen), de IOAW en de IOAZ, alsmede in het aantal personen dat deze uitkeringen ontvangt. De gegevens worden door gemeenten aan het Rijk verstrekt. De invoering van de Participatiewet, waaronder de Wet maatregelen Wet werk en bijstand en de Wet hervorming kindregelingen, maakt enkele aanpassingen in de BUS noodzakelijk.

- Voor de kostendelersnorm wordt een kenmerk toegevoegd aan de statistiek. De gemeente geeft hiermee informatie over het aantal kostendelers op één adres. De kostendelersnorm wordt geïntroduceerd in de Wet maatregelen Wet werk en bijstand. Met dit kenmerk wordt gemeten hoeveel uitkeringsgerechtigden onder de kostendelersnorm vallen. Het kenmerk categoriale bijzondere bijstand is vervallen. Slecht één categorie van categoriale bijzondere bijstand bestaat nog. Deze is opgenomen bij het kenmerk 17 "cluster bijzondere bijstand"

en wordt aangeduid met de waarde "collectieve aanvullende zorgverzekering" (waarde m). Tevens is bij dit cluster een waarde "individuele studietoeslag" (waarde l) en een waarde "individuele inkomenstoelage" (waarde k) opgenomen.

- Bij kenmerk 24, 'onthefing arbeidsverplichting van toepassing', wordt een extra waarde (6) opgenomen. Dit betreft de mogelijkheid dat de belanghebbende volledig en duurzaam arbeidsongeschikt is, als bedoeld in artikel 4 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.
- Tenslotte is voor maatregelen die worden opgelegd n.a.v. de harmonisering van de arbeidsverplichtingen (art 18, lid 4 van de Wet maatregelen Wet werk en bijstand) bij kenmerk 28 "reden vermindering naar aanleiding van afstemming", de waarde "op het vlak van plicht tot arbeidsinschakeling" (waarde 01) uitgebreid, zodat alle redenen die bij art. 18, lid 4 genoemd worden ook hier opgenomen kunnen worden. Tevens wordt gemeten wat de aanvangsdatum van de maatregel tot verlaging is (kenmerk 29) en wat de einddatum van de maatregel tot verlaging is (kenmerk 30).

De wijzigingen zijn verwerkt in de nieuwe bijlage, die het model van deze statistiek bevat. Het nieuwe model dient met ingang van verslagmaand januari 2015 door de gemeenten te worden gehanteerd.

13. Aanpassingen in de Statistiek re-integratie door gemeenten

De Statistiek re-integratie door gemeenten (SRG) verschaft informatie over de door gemeenten verstrekte voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling van bijstandsontvangers en niet uitkeringsgerechtigden. De invoering van de Participatiewet maakt enkele aanpassingen aan de SRG uitvraag aan gemeenten noodzakelijk.

- De uitvraag van de statistiek wordt *maandelijks*, in plaats van twee maal per halfjaar. De periode waarover wordt gerapporteerd is daarmee gelijk aan die van de Bijstandsuitkeringenstatistiek (BUS) en de Bijstandsdebiteuren en -fraudestatistiek (BDFS). Dit is noodzakelijk voor het volgen van ontwikkelingen met loonkostensubsidies, zodat deze volgens de regels van de financieringssysteem van het inkomensdeel kunnen worden verwerkt in de financiële ramingen. De informatie waarmee het parlement wordt geïnformeerd wordt daardoor ook actueler.
- Het kenmerk *arbeidsvermogen* wordt toegevoegd aan de statistiek. Met dit kenmerk geeft een gemeente aan of iemand die een voorziening heeft, ook een arbeidsvermogen heeft dat langdurig onder het niveau van het wettelijk minimumloon ligt. In de Participatiewet wordt een aantal voorzieningen benoemd dat specifiek voor deze doelgroep kan worden ingezet.
- Deze voorzieningen komen ook terug als nieuwe codes van het bestaande kenmerk "type voorziening". Het gaat om de volgende codes:
 - code 4 (Loonkostensubsidie Participatiewet);
 - code 5 (Beschut werk);
 - code 6 (Begeleiding in werkkring/job-coach);
 - code 7 (Vervoersvoorziening woon-werk) en
 - code 8 (Andere voorzieningen voor arbeidsbeperking).
- Tenslotte wordt voor het instrument Loonkostensubsidie Participatiewet de loonwaarde uitgevraagd, die de basis is voor de hoogte van de loonkostensubsidie die een gemeente geeft aan een werkgever, wanneer deze iemand in dienst neemt/heeft met een arbeidsvermogen dat langdurig onder het niveau van het wettelijk minimumloon ligt.

De wijzigingen worden door het Centraal Bureau voor de Statistiek verwerkt in de nieuwe richtlijnen voor de SRG. De nieuwe richtlijnen moeten met ingang van 1 januari 2015 door de gemeenten worden gehanteerd. Het is daarom belangrijk dat gemeenten zo snel mogelijk afspraken maken met hun softwareleverancier over aanpassingen in de statistieksoftware, in samenhang met de gemeentelijke registratiesystemen.

14. Afgerond onderzoek naar de doorwerking van de prikkel in de WWB binnen gemeenten

Er is in het verleden meermaals onderzoek gedaan naar de landelijke effecten van de prikkelwerking in het inkomensdeel van de Wwb. Er was echter nog maar beperkt inzicht in de doorwerking van de prikkel op *lokaal* niveau. COELO en Panteia hebben onderzoek gedaan naar de doorwerking van de prikkel in de Wwb binnen gemeenten. Dit onderzoek hebben zij in opdracht van het ministerie van SZW uitgevoerd met betrokkenheid van een brede klankbordgroep, waarin VNG, Divosa en diverse individuele gemeenten waren vertegenwoordigd.

De onderzoekers concluderen dat een effectieve doorwerking van de prikkel in grote mate afhankelijk is van de inrichting van de gemeentelijke organisatie. Het is voor gemeenten van belang om alle lagen, van politiek tot uitvoering, betrokken en geïnformeerd te houden en heldere afspraken te maken. Vanuit het onderzoek wordt een vijftal aanbevelingen aan gemeenten gedaan:

- maak concrete en meetbare afspraken en houdt elkaar daaraan;
- geef de uitvoering gereedschap mee;
- neem de informatievoorziening serieus;
- stuur niet alleen bij tekorten, maar ook bij overschotten;
- niet alleen straffen, ook belonen.

Vanuit de gemeenten in de klankbordgroep is positief gereageerd op het onderzoeksrapport.

Gemeenten kunnen met de uitkomsten van het onderzoek zelf hun voordeel doen. Het onderzoek kan u als gemeente helpen met een andere blik te kijken naar de eigen organisatie van de uitvoering van de bijstand. Het onderzoeksrapport vindt u [hier](#).

15. Loonkostensubsidie

Met de Participatiewet krijgen gemeenten vanaf 1 januari 2015 nieuwe instrumenten om mensen met een beperking aan het werk te helpen. Zo krijgen zij de mogelijkheid om een nieuwe vorm van loonkostensubsidie in te zetten die zo nodig structureel aan de werkgever kan worden verstrekt. De werkgever betaalt de werknemer minimaal het wettelijk minimumloon (wml) of het toepasselijke cao-loon en hij draagt de werkgeverslasten. De gemeente verleent een loonkostensubsidie aan de werkgever ten bedrage van het verschil tussen bruto wml en de loonwaarde, met als maximum 70% van het wml. De loonwaarde is in de wet gedefinieerd als het vastgesteld percentage van het rechtens geldende (bruto) loon voor de arbeid van iemand uit de doelgroep loonkostensubsidie in een functie, naar evenredigheid van de arbeidsprestatie in die functie van een gemiddelde werknemer, die niet behoort tot de doelgroep loonkostensubsidie. De loonkostensubsidie wordt vermeerderd met een nader bij ministeriële regeling te bepalen vergoeding voor de werkgeverslasten. De ministeriële regeling zal naar verwachting in september a.s. worden gepubliceerd. De doelgroep loonkostensubsidie omvat personen van wie is vastgesteld dat zij met voltijdse arbeid niet in staat zijn tot het verdienen van het wml, maar wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie hebben.

De vraag is gesteld of deze vorm van loonkostensubsidie moet worden gezien als een vorm van staatssteun die de concurrentiepositie van de betrokken werkgever verbetert ten opzichte van werkgevers in andere lidstaten van de Europese Unie. Als dit zo zou zijn, zou de loonkostensubsidieregeling door Nederland moeten worden gemeld aan de Europese Commissie. In dat geval zou een nieuwe Algemene Groepsvrijstellingsverordening van toepassing zijn, die per 1 juli 2014 gaat gelden. Immers, de loonkostensubsidiëring is aan te merken als steun voor kwetsbare of gehandicapte werknemers, zodat de subsidieregeling binnen het toepassingsgebied van voornoemde verordening valt.

Op voorhand zie ik de loonkostensubsidie die met de Participatiewet beschikbaar komt echter niet als een vorm van staatssteun. De loonkostensubsidie wordt aan een werkgever verstrekt ter compensatie van het productieverlies waar hij mee te maken heeft doordat hij iemand met een arbeidsbeperking in dienst heeft genomen. De compensatie gaat niet verder dan een bedrag ter hoogte van het verschil tussen het wml en de loonwaarde. Als de werkgever de werknemer een hoger loon geeft dan wml, zijn de kosten hiervan voor rekening van de werkgever.

De concurrentiepositie van de werkgever in Nederland zal door de loonkostensubsidie niet verbeteren, dus ook niet in grensoverschrijdend opzicht.

Verder laat de Participatiewet geen ruimte voor selectieve bevoordeling van bepaalde bedrijven. Uitgegaan wordt van de woonplaats van de geplaatste werknemer. De gemeente waar de werknemer woont heeft zeggenschap over de verstrekking van loonkostensubsidie aan de werkgever van deze werknemer. De loonkostensubsidie in de zin van de Participatiewet is een generieke maatregel. Ook om die reden is er in mijn ogen geen sprake van staatssteun. In verband met de informatievoorziening naar decentrale overheden heb ik mijn standpunt gecommuniceerd met Europa Decentraal (www.europadecentraal.nl).

Tot slot wijs ik u nog op het volgende. In de Verzamelbrief SZW van 7 april 2004 is een beleidsaanbeveling opgenomen waarin werd gewezen op de Europese Verordening werkgelegenheidssteun (verordening (EG) nr. 2204/2002), op grond waarvan arbeidsplaatsen in het kader van re-integratie van werkzoekenden konden worden gesubsidieerd. Deze Verordening is sinds 1 juli 2008 niet meer geldig.

16. Subsidie uit het Europees Sociaal Fonds (ESF) voor arbeidsmarktregio's

Sinds 1 mei jl. kan vanuit de arbeidsmarktregio's door gemeenten ESF-subsidie worden aangevraagd ter ondersteuning van mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Dit is gebaseerd op het nieuwe ESF programma voor de periode 2014-2020. De subsidie is in te zetten voor een brede doelgroep, waaronder mensen die langer dan zes maanden een uitkering ontvangen of een arbeidsbeperking hebben, werkloze 55-plussers, niet-uitkeringsontvangers en (ex-)leerlingen van praktijkonderwijs of voortgezet speciaal onderwijs. Er is voor de komende twee jaar bijna € 114 miljoen subsidie beschikbaar. Aanvragen lopen via de centrumgemeenten van de regio's. Het eerste aanvraagtijdvak loopt sinds 1 mei jl. en eindigt 1 november 2014. Het nieuwe programma en de nieuwe subsidieregeling zijn in nauwe samenwerking en afstemming met gemeenten tot stand gekomen. De centrumgemeenten zijn tijdens enkele bijeenkomsten voorbereid op hun rol als aanvrager. Informatie over de nieuwe ESF-programmaperiode, de subsidieregeling en de wijze van aanvragen vindt u [hier](#).

17. Controle verantwoording Wsw en Participatiebudget

Gemeenten dienen uiterlijk 15 juli 2014 de Sisa-verantwoording Wsw en Participatiebudget bij het ministerie van BZK te hebben ingediend. Deze verantwoordingsinformatie wordt door het ministerie van SZW gebruikt voor de toepassing van een aantal wettelijke bepalingen, waaronder het voor het jaar 2012 vaststellen of er sprake is van onderrealisatie van de taakstelling Wsw. Bij het Participatiebudget wordt de rechtmatigheid van de bestedingen beoordeeld.

In de afgelopen jaren is gebleken dat – mede in verband met de invoering van Sisa tussen mede-overheden - veel gemeenten een onvolledige of onjuiste verantwoording hebben ingediend. Gelet op de wettelijke Sisa-verantwoordingssystematiek moet en mag SZW uitgaan van de verstrekte gegevens en verantwoorde bestedingen en realisaties, zoals deze uit de gemeentelijke verantwoording blijken. Gemeenten zijn uitsluitend zelf verantwoordelijk voor het tijdig aanleveren van een juiste en volledige verantwoording. Het belang hiervan is groot: bij beide wetten geldt, dat daar waar sprake is van uit de verantwoording gebleken onderrealisatie, danwel onrechtmatigheid, het corresponderende bedrag door SZW moet worden teruggevorderd.

Gemeenten wordt er dan ook nogmaals op gewezen dat het van belang is de Sisa-bijlage te controleren op juistheid en volledigheid, vóórdat deze wordt ingediend bij het ministerie van BZK. In de door BZK verstrekte verantwoordingslijst zijn de nummers van de beschikkingen opgenomen waarover verantwoord moet worden. Hierdoor kunt u eenvoudig controleren of de ingediende cijfers correct zijn. Eventuele herziening van een al ingediende verantwoording dient te gebeuren op de door BZK voorgescreven wijze, zoals opgenomen in de Nota procedure aanlevering verantwoordingsinformatie. Meer informatie vindt u [hier](#).

Informatie over de achtergrond van dit bericht vindt u [hier](#), op de site van de VNG.

18. Jaarrapport Wsw-statistiek 2013

In opdracht van het ministerie van SZW voert Panteia de Wsw-statistiek uit. Jaarlijks rapporteert Panteia over de resultaten van de uitvoering Wsw door gemeenten en UWV.

In 2013 zijn er in totaal 27.936 Wsw-indicaties uitgevoerd (25.823 in 2012); 7.491 eerste indicaties en 20.445 herindicaties. Ten opzichte van 2012 is het aantal eerste indicaties toegenomen. Er staan eind 2013 13.297 mensen op de wachtlijst. Ten opzichte van begin 2013 is dat een afname met 2.176 personen. De omvang van het totale werknemersbestand is ongeveer gelijk gebleven (bijna 102 duizend mensen). Van de mensen met een Wsw-dienstbetrekking werkt 29,9% gedetacheerd; in 2012 was dit 26,8%. Het aantal plaatsen begeleid werken van het totale werknemersbestand is vrijwel gelijk gebleven (bijna 6300 plekken).

De Wsw-cijfers over 2013 worden op het niveau van de gemeente opgenomen in de Kernkaart (www.kernkaart.nl) en het Periodiek Overzicht Resultaten Wsw (resultaten-wsw.szw.nl). Het Jaarrapport Wsw-statistiek 2013 vindt u [hier](#).

19. Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving: Verduidelijking overgangsrecht, toepassing verminderde verwijtbaarheid en goede praktijkvoorbeelden

De Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-wetgeving (Fraudewet) is vorig jaar in werking getreden. Uit een inventarisatie in de praktijk van de uitvoering is een aantal goede praktijkvoorbeelden en een aantal knelpunten naar voren gekomen. De minister heeft bij brief van 26 mei 2014 "Monitoren van de Fraudewet en rapportage fraudeaanpak en handhaving" de Tweede Kamer hierover geïnformeerd. De minister heeft de Kamer toegezegd de in de brief genoemde maatregelen uit te werken en te bezien of binnen het huidige wettelijk kader aanpassing van de minimumboete en uitbreiding van de waarschuwingmogelijkheid aan de orde is. Hiermee gaan de minister en ik de komende maanden aan de slag, in overleg met SVB, UWV en de gemeenten. Een aantal zaken wil ik alvast met u delen:

- Verduidelijking overgangsrecht;
- Toepassing verminderde verwijtbaarheid;
- Herstel van vergissingen en kleine fouten.

Verduidelijking overgangsrecht

Een knelpunt blijkt de interpretatie en toepassing van het overgangsrecht. Daarom volgt hier een korte toelichting. In artikel XXV van de Fraudewet is het overgangsrecht van de wet vastgelegd. Gebleken is dat vooral lid 2, waar gesproken wordt over het voortduren van een overtreding, leidt tot onduidelijkheid over hoe dit moet worden opgevat.

Binnen de sociale zekerheid is sprake van een overtreding als de inlichtingenplicht niet wordt nageleefd. Van het voortdurend niet naleven van de inlichtingenplicht is sprake als belanghebbende vanaf een datum vóór inwerkingtreding van de wet tot ná inwerkingtreding van de wet, alsmede de overgangstermijn van dertig dagen (vanaf 1-1-2013) de inlichtingenplicht overtreedt.

Het voorbeeld in de memorie van toelichting van de fraudewet (samenleeffraude die ontstaat vóór 1 januari 2013 en die na de overgangstermijn doorloopt) geeft aan hoe het ministerie van SZW dit heeft bedoeld. In een dergelijke situatie wordt het nieuwe frauderegime toegepast, ook op dat deel van de fraude dat vóór 2013 plaatsvond.

Daarnaast is van belang dat, als de maximale boete voor de betreffende gedraging € 340,- of minder bedraagt, de bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalt, drie jaar nadat de overtreding heeft plaatsgevonden. In de andere gevallen bedraagt de vervaltermijn vijf jaar. Gerekend wordt vanaf de datum dat de overtreding heeft plaatsgevonden. Bij frauduleuze gedragingen die over een langere periode hebben plaatsgevonden kan dit betekenen dat voor een deel van de gedragingen de bevoegdheid tot het opleggen van een boete vervalt. De hoogte van de boete moet daarop worden aangepast.

Toepassing verminderde verwijtbaarheid

Door de invoering van de Fraudewet is het opleggen van boetes verplicht als er sprake is van een verwijtbare schending van de inlichtingenplicht. De bestuurlijke boete kan worden verlaagd als sprake is van verminderde verwijtbaarheid. In het Boetebesluit zijn criteria opgenomen die in ieder geval leiden tot verminderde verwijtbaarheid. In de uitvoeringspraktijk verschilt de toepassing van deze criteria en bestaat soms onduidelijkheid over de toepassing, de bewijslast en de ruimte die deze bieden.

De vastgelegde criteria zijn niet limitatief en kunnen worden aangevuld door het college van burgemeester en wethouders. Hiermee wordt de gemeente ruimte gelaten om in concrete situaties rekening te houden met overige individuele omstandigheden, als die naar het oordeel van het college behoren te leiden tot een lagere boete als gevolg van verminderde verwijtbaarheid. Dit sluit aan bij de uitgangspunten van de Wwb. Een voorbeeld is het inzetten van kwaliteitsmedewerkers, of het houden van gesprekken tussen handhaving en teammanagers. Dit bevordert de uniformiteit. Ook het benoemen van een boeteambtenaar die het proces van boeteoplegging en de bepaling van de mate van verwijtbaarheid op zich neemt is een goed praktijkvoorbeeld.

Daarnaast zijn er gemeenten die in hun verordeningen, beleidsregels of interne instructies de criteria voor verminderde verwijtbaarheid hebben uitgewerkt. Voorbeelden van nieuwe criteria die door gemeenten zijn toegevoegd zijn:

- er is sprake van een samenstel van omstandigheden die elk op zich niet, maar in hun onderlinge samenhang beschouwd wel leiden tot het oordeel dat sprake is van verminderde verwijtbaarheid;
- er is anderszins sprake van omstandigheden die leiden tot verminderde verwijtbaarheid;
- overige omstandigheden van sociale, psychische of medische aard waardoor de overtreding de belanghebbende niet volledig is aan te rekenen; en
- er is sprake van "gedeelde verwijtbaarheid", bijvoorbeeld bij (gedeeltelijke) omissies van de uitvoering.

Met UWV, SVB en gemeenten wordt de komende periode overlegd of uitbreiding van de vastgelegde criteria wenselijk is.

Herstel van vergissingen en kleine fouten

Vanuit de uitvoering wordt aangegeven dat men in de Fraudewet geen ruimte ervaart om rekening te houden met vergissingen of evidente fouten van cliënten. De wet biedt hiervoor echter wel ruimte, waarbij twee verschillende situaties kunnen worden onderscheiden. Het is van belang na te gaan of de benadeling al dan niet is vastgesteld door de uitvoerder (gemeenten, UWV, SVB).

- De benadeling is nog niet vastgesteld door de uitkeringsinstantie. In dit geval kan betrokkene zijn fout herstellen door uit eigen beweging alsnog de juiste informatie aan de uitkeringsinstantie te verstrekken en het geld terug te storten (art. 2a, lid 2, onder c van het Boetebesluit socialezekerheidswetten). De uitvoering kan hier aanvullend beleid op maken via beleidsregels en/of verordeningen.
- De uitkeringsinstantie heeft de benadeling vastgesteld en verzoekt betrokkene om inlichtingen. In dit geval is het mogelijk dat betrokkene in de zienswijzeprocedure (als deze van toepassing is), of in bezwaar- en beroepsprocedures zich beroept op artikel 5:46 derde lid van de Algemene wet bestuursrecht. Hierin is geregeld dat het bestuursorgaan een lagere boete oplegt als betrokkene aannemelijk maakt dat de bestuurlijke boete wegens bijzondere omstandigheden te hoog is. Betrokkene moet zelf de bijzondere omstandigheden aanvoeren waaruit blijkt dat de boete in het concrete geval onbillijk uitwerkt.

20. Opschorten uitkering werknemersverzekeringen in relatie tot inschrijving in de Basisregistratie Personen (BRP)

Een burger is verplicht zich op het juiste adres in te schrijven in de BRP. Wanneer een burger verhuist komt het voor dat deze -opzettelijk of onopzettelijk- zijn adres niet doorgeeft aan de gemeente. De burger wordt dan geregistreerd als 'vertrokken onbekend waarheen', afgekort als VOW. Als een burger naar het buitenland gaat en voornemens is het komende jaar daar voor langer dan 8 maanden te verblijven is hij/zij verplicht uiterlijk op de vijfde dag voorafgaand aan de dag van vertrek aangifte te doen bij de gemeente waar hij staat ingeschreven en het eerste adres in het buitenland te melden waar hij gaat wonen. Er is een groep burgers die binnen Nederland verhuist of naar het buitenland verhuist en dit niet doorgeeft aan de gemeente. Ze worden dan geregistreerd als geëmigreerd naar een onbekend buitenland. Ook bekend als VOW. Een deel van deze groep ontvangt een uitkering van het UWV.

Ik vind het niet juist dat mensen onvindbaar zijn voor de gemeente en tegelijkertijd een uitkering ontvangen van het UWV. Het UWV zal op mijn verzoek met ingang van 1 juli 2014 bij de

uitkeringsaanvraag van een persoon nagaan of de burger in de BRP al dan niet is geregistreerd als VOW. Is dit het geval dan verzoekt UWV de burger zijn inschrijving in de BRP binnen 6 weken aan te (laten) passen.

Indien u als gemeente van de burger een melding krijgt dan wordt u geacht een adresonderzoek te starten. Na zes weken kijkt het UWV of het adres is aangepast. Is na deze zes weken de afwijkende registratie niet beëindigd en blijkt uit de BRP niet dat de gemeente de gegevens over het adres in onderzoek heeft genomen, dan besluit UWV tot opschorting van de betaling van de uitkering. In geval van een adresonderzoek maakt de gemeente hiervan melding in de BRP. Als de gemeente na dit onderzoek de status VOW handhaaft, omdat geen gegevens kunnen worden achterhaald over het verblijf in Nederland, het vertrek uit Nederland of het verblijf buiten Nederland, schort UWV de uitkering alsnog op.

Ook voor de lopende uitkeringen gaat het UWV periodiek het in de BRP geregistreerde adres na. Indien na verificatie in de BRP vaststaat dat de burger is geregistreerd als VOW dan geldt de hierboven beschreven procedure.

De opschorting van de uitkering biedt een passend middel om cliënten van het UWV aan te sporen tot naleving van de algemeen geldende verplichting tot een juiste in-/uitschrijving bij de gemeente en voor de juiste toepassing van het recht op uitkering. Wanneer de burger het daar niet mee eens is, kan hij/zij bezwaar aantekenen bij het UWV. Ik hoop dat dit middel bijdraagt aan de verdere verbetering van de kwaliteit van de BRP.

21. De resultaatgerichte winterschilder

De seizoensgevoeligheid van de schilders- en onderhoudsbranche spitst zich toe op de winter. Daardoor wordt er voor een deel nog altijd met tijdelijke contracten gewerkt in deze branche. De werknemer krijgt een tijdelijk contract, waarna hij in de winter drie maanden geen werk heeft. Na de winter trekt het werk weer aan en krijgt de werknemer een nieuw tijdelijk contract. Door de Wet werk en zekerheid (Wwz) ontstaat na drie tijdelijke contracten in een periode van twee jaar het recht op een vast contract, tenzij een tussenpoos van zes maanden in acht wordt genomen. Door de wetwijziging kunnen schilders- en onderhoudsbedrijven minder makkelijk werken met tijdelijke contracten. De schilders- en onderhoudsbranche zoekt zelf ook naar mogelijkheden om via interne flexibiliteit en een andere bedrijfsvoering het aantal vaste arbeidscontracten uit te breiden. Dit kan bijvoorbeeld door contracten met een grotere urenomvang in de zomer dan in de winter. Maar ook door het aanbesteden van meer werk in de winter kan een betere spreiding van de werkomvang over het jaar worden bereikt. Echter, opdrachtgevers zijn nog steeds niet geneigd de winterperiode als volwaardig uitvoeringseizoen te gebruiken voor schilder- en onderhoudswerkzaamheden, terwijl de kwaliteit daarvan, net als elk ander seizoen, heel goed te borgen is door middel van resultaatgerichte afspraken. Ik roep u op de mogelijkheden daartoe, samen met de schilders- en onderhoudsbedrijven, te onderzoeken. Voor de schilders- en onderhoudsbranche betekent het continuïteit van werk en voor de werknemer kan een dergelijke maatregel een vast arbeidscontract dichterbij brengen. Meer informatie hierover vindt u [hier](#).

22. Halfwezen en bijstandsverstrekking

Onlangs heeft de Tweede Kamer aandacht gevraagd voor de situatie van halfwezen en bijstandsverstrekking (27 mei 2014, kenmerk 2014-0000070244). Het gaat om situaties waarbij een ouder met het gezag over een kind overlijdt en er een overblijvende ouder is die niet het gezag heeft over het kind. In een dergelijk gezagsvacuüm dient in het gezag te worden voorzien. Het komt dan voor dat een oudere broer of zus voogd wordt. Daarmee is het gezag geregeld. Om de voogd van een minderjarige te worden, is het nodig een bereidverklaring af te leggen bij de griffie van de rechtbank. Het nemen van de voogdij gebeurt vrijwillig en het ligt dan ook in de rede dat de potentiële voogd zich goed laat informeren over alle gevolgen, zowel juridisch als financieel. Een voogd is immers verantwoordelijk voor de opvoeding en het onderhoud van het kind. In de regel vraagt de rechter de potentiële voogd ook of hij het nemen van deze verantwoordelijkheid aandurft en weet wat dit betekent. Meer informatie is beschikbaar op de site van de Raad voor de Kinderbescherming en op de website www.voogdijregelen.nl.

De benoemde voogd komt in aanmerking voor kinderbijslag en eventueel het kindgebonden budget. Voor alleenstaande voogden die bijstandsgerechtigd zijn of studiefinanciering ontvangen, geldt op dit moment de alleenstaande-oudernorm, respectievelijk de toeslag één-oudergezin. Als de voogd jonger is dan 21 jaar én er geen beroep kan worden gedaan op de ouders kan de gemeente bijzondere bijstand verstrekken als de noodzakelijke kosten van het bestaan hoger zijn dan de toepasselijke norm.

Volledigheidshalve nog het volgende. De situatie waarbij de broer of zus voogd wordt moet worden onderscheiden van de situatie waarin er sprake is van een hulpvraag in het kader van de jeugdzorg. Alleen als er sprake is van een hulpvraag en hier een indicatie voor gegeven is, kan pleegzorg en daarmee ook een pleegzorgvergoeding worden ingezet.

23. Gelijkschakeling kwaliteitseisen kinderopvang en peuterspeelzaalwerk in 2015

Op 1 juli 2014 is de Regeling tot aanpassing van de Regeling kwaliteit kinderopvang en peuterspeelzalen in de Staatscourant gepubliceerd. Via de regeling worden in 2015 drie verschillen tussen de kwaliteitseisen voor kinderopvang en peuterspeelzaalwerk weggenomen. De overige verschillen tussen de kwaliteitseisen voor kinderopvang en peuterspeelzaalwerk worden in 2017 weggenomen. De Regeling met de gelijkschakeling per 2015 vindt u [hier](#).

Gelijkschakeling in 2015

In 2015 worden de volgende verschillen tussen de kwaliteitseisen aan kinderopvang en peuterspeelzaalwerk weggenomen:

- de eisen ten aanzien van de beroepskracht-kindratio (dit raakt niet de regels voor de inzet van vrijwilligers);
- het vierogenprincipe en
- de eisen aan het pedagogisch beleidsplan.

Via de gelijkschakeling van bovenstaande drie kwaliteitseisen wordt in 2015 een eerste stap gezet richting de volledige harmonisatie van de stelsels voor kinderdagopvang en peuterspeelzaalwerk. Hiermee wordt aangesloten bij de harmonisatietrend bij gemeenten in de praktijk. Uit onderzoek in opdracht van SZW blijkt, dat in 2012 en 2013 jaarlijks circa 300 peuterspeelzalen zijn omgevormd naar kinderopvang. Dit is -opgeteld over deze 2 jaar- 20% van het aanbod in gemeenten. Als dit ook speelt binnen uw gemeente, kunt u rekening houden met de gelijkgeschakelde kwaliteitseisen in 2015. Daarnaast moet u hiermee rekening houden in het toezicht en de handhaving op de naleving van kwaliteitseisen bij kinderdagverblijven en peuterspeelzalen. De gelijkschakeling heeft tot gevolg dat ook voor peuterspeelzalen het vierogenprincipe wordt geïntroduceerd. Het is aan u om te beoordelen of dit gevolgen heeft voor de subsidierelatie met peuterspeelzalen in uw gemeente, bijvoorbeeld omdat wordt gekozen voor bouwtechnische aanpassingen om aan het vierogenprincipe te voldoen.

Volledige harmonisatie kinderopvang en peuterspeelzaalwerk in 2017

Om onderwijs, kinderopvang, peuterspeelzalen en voor- en vroegschoolse educatie meer op elkaar af te stemmen, heeft het kabinet drie doelstellingen geformuleerd voor de verbetering van het huidige stelsel in 2017: de versterking van de pedagogische kwaliteit, één kwaliteitskader voor alle voorschoolse voorzieningen en één financieringsstructuur voor werkende ouders. Het wetsvoorstel hiertoe wordt in 2015 ingediend bij de Tweede Kamer. Meer informatie over de kabinetsplannen vindt u [hier](#).

Werkt uw gemeente vooruitlopend op de kabinetsplannen aan de harmonisatie van peuterspeelzaalwerk en kinderopvang? Houdt hierbij dan rekening met geldende aanbestedingsregels of subsidievoorschriften. Dit is bijvoorbeeld van belang voor het gemeentelijke voorschoolse aanbod aan kinderen van niet-werkende ouders. Meer informatie over de regels bij aanbestedingen en subsidiëring vindt u [hier](#).

24. Beveiliging Suwinet gemeenten

In de Verzamelbrieven van december 2013 en april 2014 heb ik uw aandacht gevraagd voor de beveiliging van Suwinet. Gezien het grote maatschappelijke belang van het zorgvuldig omgaan met gegevens van burgers, herhaal ik mijn oproep aan u om direct maatregelen te treffen als de informatiebeveiliging van via Suwinet verkregen gegevens tekortschiet. Burgers in uw gemeente moeten erop kunnen vertrouwen dat u zorgvuldig omgaat met de gegevens die u van hen via Suwinet kunt inzien. Dit vraagt om bestuurlijke aandacht en structurele agendering van dit onderwerp in het college. Met de VNG heb ik afgesproken dat alle gemeenten eind 2014 de beveiliging van het gebruik van gegevens die via Suwinet worden verkregen op orde hebben. De Inspectie SZW zal eind 2014 opnieuw onderzoek verrichten naar de beveiliging van Suwinet door gemeenten. De resultaten van dit onderzoek verwacht ik medio april 2015. Het onderzoek wordt uitgevoerd bij 64 nieuwe gemeenten en meer dan de helft van de al onderzochte gemeenten worden opnieuw beoordeeld. De kans is dus groot dat ook uw gemeente in het onderzoek wordt betrokken. Begin 2015 zal ook het afsluitprotocol Suwinet in werking treden. Dit protocol maakt het mogelijk om gemeenten tijdelijk de toegang tot Suwinet te ontfeggen. Gezien de afspraak die u met elkaar hebt gemaakt om structureel meer aandacht aan informatieveiligheid te besteden ga ik ervan uit dat ik deze maatregel niet hoeft te passen. Mocht echter blijken dat de beveiliging van Suwinet wederom niet op orde is, dan zal ik niet schromen om deze maatregel te hanteren. Gezien het grote belang dat ik hecht aan het zorgvuldig omgaan met de gegevens van burgers, heb ik naast deze verzamelbrief een aparte brief naar ieder college van B&W en iedere gemeenteraad gestuurd.

25. SZW-wethoudersbijeenkomsten 2014

Graag nodig ik de wethouders van sociale zaken uit om deel te nemen aan de SZW-wethoudersbijeenkomsten 2014. Het doel van deze bijeenkomsten is van gedachten te wisselen over participeren en wat daartoe nodig is aan samenwerking in de arbeidsmarktregio. Daarnaast vind ik het voorkómen van armoede en het bieden van een adequate schuldhulpverlening van groot belang. Met u samen wil ik nagaan in hoeverre preventie en vroegsignalering daarbij kunnen helpen.

Er worden drie wethoudersbijeenkomsten georganiseerd, alle van 16.00–20.00 uur, op de volgende locaties:

- Zwolle: woensdag 8 oktober
- Amsterdam: vrijdag 10 oktober
- Tilburg: woensdag 15 oktober

Uw visie als wethouder op de invulling van de nieuwe wetgeving is voor mij van belang. Ik stel uw komst en inbreng dan ook zeer op prijs en hoop u op één van de bijeenkomsten te kunnen verwelkomen.

Contact met het ministerie

Vragen met betrekking tot de inhoud van de Verzamelbrief kunt u voorleggen via het [contactformulier](http://www.gemeenteloket.minszw.nl) op www.gemeenteloket.minszw.nl.

Op deze website vindt u ook de reeds [eerder verschenen Verzamelbrieven](#).